

[Løje.]

Sigte paa at tydeliggøre, at Landboforeninger og Husmandsforeninger stilles paa lige Fod med Hensyn til Udnyttelse af Bevillingerne; herom er der saa vidt mig bekendt opnaaet Enighed inden for de to Organisationer. Den Opfattelse, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte, at det er en gammel Uret over for Husmandsforeningerne, man her søger at gøre god igen, vil jeg nedlægge Indsigelse imod. Saa vidt mig bekendt har det været saaledes, at alle de Steder, hvor Husmandsforeningerne har ønsket det, har de kunnet optage et Samarbejde med Landboforeningerne og derigennem faa Adgang til at udnytte disse Bevillinger. Men vi vil naturligvis stille os imødekommende over for disse efter vor Mening mere formelle Bestemmelser, hvor Husmandsforeningerne i alle Tilfælde anføres umiddelbart efter Landboforeningerne. Derfor kan vi stemme for denne Paragraf.

Ulrich: Da jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Løje i de Betragtninger, han her har fremsat, er der ingen Grund for mig til at gentage dem, selv om jeg maaske vilde have anvendt et andet Ordvalg. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 1, at undlade at stemme for Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 og at stemme for Ændringsforslag Nr. 5.

Aage Fogh: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og at stemme imod de af Mindretallet stillede.

Jeg havde ønsket en anden Udformning, og det havde maaske ogsaa været muligt at faa den, hvis Mindretallet havde vist nogen Imødekommenhed, men desværre bristede denne Forudsætning, og derfor foreligger der nu Forslag om, at de Bevillinger, der gives til de avlsmæssige Formaal, altsaa til Hesteavl- og Kvægavlforeninger, i Forhold til Forslaget føres tilbage til det, de er efter Husdyrloven af 1927, medens Bevillingerne til andre Formaal forhøjes fra 32 000 Kr. til 45 000 Kr., hvilket det praktiske Liv har givet en god Begrundelse for, idet der paa disse Omraader har været en rivende Udvikling. Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at Landboforeningernes Oplysninger viser, at Nedsættelserne gennem de sidste 4—5 Aar har haft Tilbagegang i Avlsarbejdet til Følge. Jeg tror ikke, at den Udlægning er helt rigtig. Det ærede Medlem ved, at Tilskuddet f. Eks. til Tyreholds-

foreningerne ikke er gaaet tilbage, Summen er nedsat med 7 000 Kr., men der har i disse Aar været lige saa mange Penge pr. Foreningsdyr som tidligere, fordi Antallet af Foreninger er gaaet ned, saa det kan følgelig ikke være Pengebeløbet til den enkelte Forening, der har været afgørende for Ophævelse af Foreningerne. Jeg vil ogsaa tro, at Landboforeningerne daarligt kan være bekendt at hævde, at hvis de mister et Statstilskud paa 5 Kr. pr. Foreningstyr, maa man ophæve Foreningen. Hvis den Begrundelse er rigtig, var det vist paa Tide, man hævdede den Historie. Det ærede Medlem sagde, at Flertallet ikke havde været modtageligt for gode Raad. Jeg mener omvendt, at Mindretallet har været uimodtageligt, men det bliver vi maaske næppe enige om.

Det ærede Medlem Hr. Løje fremdrog Spørgsmaalet om Dyrskuerne. Det ærede Medlem sagde, at det blev vanskeligere og vanskeligere at faa Dyrskuerne til at bære sig, derfor maatte man beholde Statstilskuddet til denne Foranstaltning. Den af det ærede Medlem nævnte Kendsgerning kunde imidlertid ogsaa give Anledning til Overvejelse i anden Retning, for naar Dyrskuerne nu har bestaaet i maaske over 100 Aar, i hvert Fald over et halvt Hundrede Aar, og det viser sig vanskeligere og vanskeligere at faa dem til at bære sig, altsaa at faa Folk til at interessere sig for dem, er det et Spørgsmaal, om Tiden ikke er inde til, at man maa overveje Ændringer i Dyrskuearrangementet. Jeg vil i den Forbindelse gerne fremsætte den Tanke, at man undlod at udbetale Præmier til de bedst præmierede Dyr. Jeg tror at turde sige, at de Folk, der opnaar de gode Præmier ved vore Skuer, derigennem har saa store indirekte Fordele, at det i og for sig er upaakrævet, at Staten yder Støtte til Præmieringen af disse Dyr. Jeg vil i øvrigt anse det for givet, at uanset om denne Forhøjelse paa 15 000 Kr., som Mindretallet nu foreslaar, gennemføres eller ej, vil Dyrskuerne faa nøjagtig det samme Forløb, thi hvad betyder 15 000 Kr. til alle Dyrskuer? Vi ved, at der præmieres i hvert Fald mindst 5 000 Tyre, adskilligt flere Hundyr og mange Gangé saa mange Svin. Det vil sige, at for hvert enkelt Dyr, som udstilles, bliver Tilskuddet nogle faa Øre, og jeg tror ikke, at nogen Landmand anstændigvis vil paastaa, at den Nedsættelse, der her er Tale om paa nogle faa Øre pr. udstillet Dyr, skulde være afgørende for Dyrskuernes mere eller mindre heldige Forløb.